

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Som anført i Indledningen til Bemærkningerne til det samtidig hermed fremsatte Lovforslag om Ordningen af de kirkelige Forhold i Kjøbenhavn, er nærværende Lovforslag udarbejdet paa Foranledning af Frederiksberg Kommunalbestyrelse, der ønskede de kirkelige Forhold paa Frederiksberg ordnede selvstændigt, omend efter væsentlig de samme Principper, som af den til at tage Ordningen af de kirkelige Forhold i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg nedsatte Kommission foreslaaede. Den Skrivelse, hvori Frederiksberg Kommunalbestyrelse fremsatte dette Ønske, var saalydende:

„Til

„Ministeriet for Kirke- og Undervisnings-
„væsenet.

„I Skrivelse af 20de Juni d. A. har det høje Ministerium begæret Frederiksberg Kommunalbestyrelses Udtalelser om et fremsendt foreløbigt Udkast til Lov om Ordningen af de kirkelige Forhold i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg. I den Anledning tillader Kommunalbestyrelsen sig at høre følgende:

I den afgivne Kommissionsbetænkning S. 18 siges der, at man vil tage Hensyn til, at Frederiksberg Kirke ikke ejer sig selv, men tilhører Kommunen. Det forekommer os, at Lovforslaget ikke har taget Hensyn til dette særlige Forhold, naar undtages den — selvfølgelig — Bestemmelse i § 21, at Frederiksberg Kirkegaard ikke uden videre kunne indgaa i det nye Kirkesælleskab, men at der skal søges tilvejebragt en Ordning herom.

Som Ministeriet vil vide, har Frederiksberg Kommune ved Skøde af 7de Maj 1868 købt „den Statskassen tilhørende Frederiksberg Kirke med tilhørende Inventarium, Kirkegaard og Kapitaler m. v.“ for en Købesum af 10,000 Rdl. Forholdet er ikke det ved Landsbykirker sædvanlige, jfr. V. 2—22—4. Det er selve Ejendommen, som tilhørte Staten, af hvem Kirken er bygget i forrige Aarhundrede, og som derved har solgt Kommunen. Ligeledes har Kommunen i Aarenes Løb ved sædvanligt Grundindløb erhvervet de Kirkegaardsjorder, som findes ved Saaenvejen.

Disse Kommunens Ejendomme vil Kommunalbestyrelsen være uberettiget til at overdrage uden fuldt Bederlag, enten beregnet efter de Indtægter, de antages at give, eller for de Summer, som ere anvendte til deres Indløb og Indretning samt til Opførelse og

Udstyr af de paa dem værende Bygninger. Der vil da blive Tale om et saa betydeligt Beløb, at vi maa befrygte, at der heri vil vise sig en Hindring for Gennemførelsen af Lovudkastets Tanke om kirkeligt Sælleskab. Lovudkastet synes ikke at tage Hensyn til, at Kirkebygningen tilhører Kommunen, naar det uden videre inddrager Kirken under Sælleskabet; men idet Udkastet paaregner, at Indtægter af Begravelserne, derunder vel af Kirkegaardsjorden, indgaa i den sælles Kirkefond, vil dets Gennemførelse væsentlig blive betinget af, at Kirkegaardsjorden erhverves for Fonden uden for store Ofre.

Ligesom der efter det anførte synes at stille sig væsentlige praktiske Hindringer i Vejen for Inddragelsen af Frederiksberg i et kirkeligt Sælleskab med Kjøbenhavn paa den i Udkastet angivne Maaade, saaledes ser Kommunalbestyrelsen heller ikke, at et saadan Sælleskab mellem de to Kommuner i øvrigt bygger paa naturlige Forudsætninger. Der henvises vel i Kommissionsbetænkningen Side 18 til, at Forholdene i Frederiksberg og navnlig den ydre Del af Kjøbenhavn ere saa ensartede, at de samme Regler ville kunne passe begge Steder. Om nu end dette lige saa fuldt gælder andre tæt bebyggede Kvarterer, der ligge udenfor Kjøbenhavn, saasom Ueterslev, skal det ikke bestrides, at en saadan Ensartethed i Forholdene for en stor Del er til Stede, og man kan derfor ganske samstemme i, at en væsentlig Del af de i Lovudkastet optagne nye Regler ogsaa saa Anvendelse for Frederiksberg. Men til Stiftelsen af et økonomisk Sælleskab mellem de kjøbenhavnske og frederiksbergske Kirker og Oprettelsen af en sælles Styrelse for dem ser man i og for sig ingen Grund, og en saadan er heller ikke i nogen Maaade paavist af Kommissionen. Under disse Omstændigheder, og da Kommunalbestyrelsen med Kommissionen er fuldt enig i at anse det for ønskeligt, at den ogsaa paa Frederiksberg bestaaende Kirkenød afhjælpes, have vi taget under Overvejelse, om dette Formaal ikke kan naas uden Sælleskab mellem de kjøbenhavnske og frederiksbergske Kirker, og om Frederiksberg Kommunalbestyrelse ikke turde paatage sig at udrede de Byrder, som Lovudkastet fordrer for Frederiksbergs Vedkommende, altsaa nemlig dels til Opførelse af to nye Kirker, dels til Lønning af Præsterne og Kirkebetjentene samt til Gudstjenesten og Kirkerne's Vedligeholdelse. Om end med adskillig Betænkelse, have vi troet at kunne forspare at paalægge Kommunen denne